

Самотній вечір... Більше так не хочу!
Вже відболіло наче й відпекло!..
Та рана в серці досі кровоточить,
Ти ж п'єш її, немов вино...

Самотній вечір... Сніг летить, кружляє...
Тобі мене не зрозуміти...
Страждає той лиш, хто кохає...
А за вікном гуля безпечний вітер...

Самотній вечір сходить на поріг.
Нестерпна тиша і думки про тебе.
Ще вчора я втекти б не зміг...
А нині розумію: треба...

* * *

За парканом йде чуже життя,
За порогом ти чомусь блукаєш...
За сьогодні стерлись почуття,
А за ніч я все тобі прощаю...

За зимою йде чомусь зима,
Не в природі, а в душі у мене.
Ти, як завжди, будеш не сама:
Чи зі мною, а чи з кимось, певно...

Хай не скоро зустріч настає,
Наче поряд ти, себе я тішу,
Чую, мила, серце я твоє...
А на ранок, звісно, буде тиша...

За парканом йде чуже життя,
За порогом ти чомусь блукаєш...
За сьогодні стерлись почуття,
А за ніч я все тобі прощаю...